

РЕШЕНИЕ

№ 6304

гр. София, 12.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **7660** по описа за **2020** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 18. 11. 2019 г. по НАХД № 13599 / 2019 г., Софийски районен съд, НО, 112 състав е потвърдил Електронен фиш за налагане на глоба, за нарушение установено с автоматизирано техническо средство, серия К, № 2390008, издаден от отдел „Пътна полиция” - СДВР, с който на П. З. С., е наложена глоба в размер на 100 лв., на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от С., в която се моли решението да бъде отменено като неправилно поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на процесуалните правила и необосновано.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, не се явява и не се представлява. С писмена молба, се поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът, не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество. Във връзка с подаването на жалбата в срока за оспорване, касационната инстанция съобрази, че въззивното решение е съобщено на жалбоподателя на 22. 11. 2019 г., а жалбата е депозирана чрез пощенски оператор на 06. 12. 2019 г., видно от отбелязването върху плика. В същото време, независимо от посоченото, че плика съдържа жалба срещу решение по дело № 2097 / 2019 г., е изискана справка за страните по това дело пред СРС, като е видно, че същите са съвсем различни. Предвид изложеното следва да се приеме, че с писмото, приложено по настоящото дело е изпратена именно жалбата срещу решение от 18. 11. 2019 г. по НАХД № 13599 / 2019 г. на СРС и същата е подадена в законовия срок.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с административно-наказателната преписка. Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на въззивния съд.

Установено е, че на 14. 11. 2018 г., в 14.21 часа, в [населено място], по [улица]– до Ловен парк, с посока на движение от [улица]към [улица], жалбоподателят С. управлява лек автомобил „Х. Ц.“ с ДК [рег.номер на МПС] , със скорост 72 км./ч, при ограничение за населено място от 50 км./ч., установено и заснето с техническо средство „АТСС TFR 1-М 506“.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

Съдът намира за неоснователни и изложените доводи за липсата на конкретно описание на нарушението, тъй като такова е налице в издадения електронен фиш, като коректно е посочена както разрешената скорост, установената такава и съответното превишение на разрешената скорост.

В тази връзка са неоснователни доводите в касационната жалба за липса на приспаднат толеранс от 3 км., както и доводите в писмената защита, че неправилно СРС е отчитал толеранс от 3 %, а не такъв от 3 км.

Действително разпоредбата на чл. 755, ал. 1, т. 2 от Наредбата за средства за измерване, които подлежат на метрологичен контрол, сочи за толеранс $\pm 3 \text{ km/h}$ до 100 km/h или $\pm 3 \%$ от измерената стойност за скорости над 100 km/h – при реални условия на измерване на скорост при полеви тестове, поради което неправилно от страна на въззивния съд се сочи за отчетен толеранс от 3%. В същото време, правилно в оспорения електронен фиш е отчетен толеранс от 3 км/ч., поради което не са нарушени правата на касатора.

В случая този толеранс е висим от в клипа на нарушението, където е посочена скорост на движение от 75 км/ч., а в електронния фиш – 72 км/ч., тъй като при издаването на електронния фиш се отчита 3 км. толеранс за допустима грешка при работата на техническото средство.

В случая превишението на скоростта е заснето с техническо средство, което записва и номера на автомобила, в съответствие разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП,

съгласно която при изпълнение на функциите си определените от министъра на вътрешните работи служби, имат право за установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, т.е. законово регламентирано е правото на ползване от страна на контролните органи на съответните технически средства при установяването на деяния от вида на процесното.

По делото е наличен и протокол за използване на АТСС, в който са посочени участъка от пътя с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта по чл. 21, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка, съобразно изискванията на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП.

Видно от това писмо, автоматизираното техническо средство е преминало При тези данни и при така установената фактическа обстановка, безспорно е установено извършеното нарушение и неговия автор и като е потвърдил обжалвания електронен фиш, районния съд е постановил правилно решение.

Наложеното административно наказание е в размера определен от нормата на чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП, поради което наказанието е определено съобразно правилата на чл. 27, ал. 1 и ал. 5 от ЗАНН.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на въззивното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град -XV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 18. 11. 2019 г. по НАХД № 13599 / 2019 г., Софийски районен съд, НО - 112 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.